

Farr

Med Benny Wiktorsson

Av Petri Liljeroos

Lägerelden

Inte kan man börja fiska utan en sittning vid vattnet först. Man behöver varva ner lite innan man trär tafsen genom spöringarna. Klädda i eldglans blev vi förtrollade för en stund. Vi såg själen genom de mjuka lågorna. Doften av rök letade sig in i våra sinnen och ett välbehag spred sig från bröstet och ut i varje lem. Jag halvlåg på det frodiga gräset och slöt mina ögon samtidigt som en lom knarrade högljutt då den passerade vårt läger.

– Nu blir det fisk, ser man lom så blir det fisk, sa Frekko och flinade brett

Klockans bägge visare stod nästan rakt upp. Precis innan vi skulle passera midnatt och in i ett nytt dygn såg vi på varandra och nickade, det var dags att fiska. Min vän Benny Wiktorsson hade tidigare på morgonen satt sig på 45:ans buss i Östersund. Elva timmar senare mötte jag honom vid järnvägsstationen i Gällivare. Bilen fylldes snabbt med spötuber, väskor med vadare, flugaskar och annat smått och gott.

- Vill du fiska ikväll? frågade jag Benny lite retsamt.
- Vad tror du? Benny såg på mig som om jag vore helt knäpp.

Frekko.

Nattens fiske var redan bestämt med Frekko sedan några dagar. Vi skulle ta båt från Kurra-vaara och färdas någon mil uppströms Torneälven. Benny var förstås väldigt nyfiken på att få träffa denna vildmarksman. Är man fiskeintresserad och har koll på fisketidningarna så vet man vem Frekko är.

Benny är en väldigt driven flugfiskare. Antagligen den bästa jag känner. Det var alltid han som fick de största fiskarna hemma i Jämtland. Vi andra kunde nolla medan han drog upp dom som ingenting. Vad är det han har som vi andra inte har? Jag har ofta funderat på det. Passionen är en sak och tekniken en annan men jag tror att han tänker mer än vi andra. Jag menar att han läser av vatten på ett bra sätt och gör upp en plan. Benny blindfiskar nästan aldrig utan kastar oftast på fisk han sett eller vet om.

Tyckte att jag såg en fena bakom stenen.

Kan man kalla detta för "Head and Tail".

”

Med kameran beredd satte jag mig på en grästuva mitt i älven. Det höga vattenståndet gjorde att endast de mest resliga partierna av den lilla ön var torra. När jag såg Bennys spötopp niga kraftigt knöt jag näven och utropade ett "Yes". Harren, för det var väl en harr, hade inga problem med att få flugrullen att rotera baklänges. Efter några rusningar fick min kompis in fisken på halvdistan. Först var huvudet uppe och kort därefter stjärten. Jodå det var en harr, en stor harr. Benny balanserade på hala stenar in mot ön med fisken slitandes i andra änden av linan. Inne på grundvattnet med grusbotten som trampolin började fisken slå volter i luften. Det är ofta en kritisk tid för fiskaren innan man lyckats få grepp om sin fångst. Självt har jag tappat otaliga fiskar i detta skede. Harren sprattlade och hoppade i panik men det bekom inte Benny. Lugnt och sansat la han ner spöet och böjde sig ner och greppade harren i första försöket. Hur enkelt som helst. Man skulle kunna tro att han hade vilopuls.

Vänta på mig, det är halt här.

Efter någon timme och några herrar till kom Frekko och hämtade oss med båt från ön. Det var hög tid för Bullens korv. Vem blir inte lite hungrig runt tre på natten.

När kaffet som följde maten var uppdruckat tittade Frekko på mig och Benny innan han utbrast.

– Jåhå pojkar, tycker ni att harrarna är stora här?

Benny och jag nickade.

– Ja det måste man väl säga, ingen har varit under kilot.

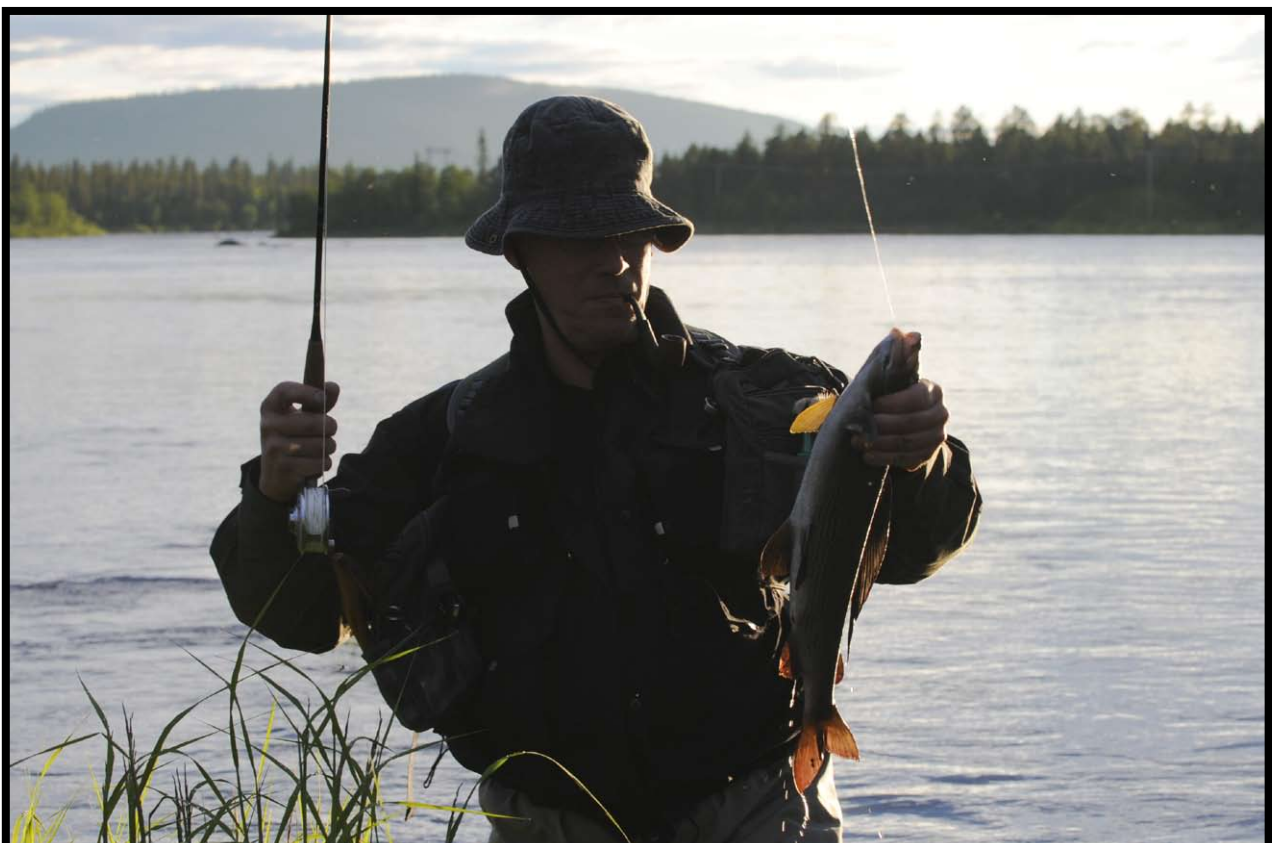
Frekko skrattade och skakade på huvudet.

– Nä nä, det här småfisk grabbar. Idag är fisket inte så bra som det brukar vara. Vi måste prova någon annan gång igen.

Nu tänker du som läser detta, var någonstans har dom fiskat? Ut med språket nu, var? Vissa ställen berättar jag gärna om medan vissa andra ställen är jag tyst om.

Vill du fiska med Frekko, inga problem. Ring upp honom. Gå in på hans hemsida så finner du all information du behöver.
www.frekko-fishing.se

99

Vad menar Frekko, är det här småfisk?